

Sygn. akt II K 48/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Sylwia Wierzbowska-Zimoń

Protokolant: asystent Katarzyna Szklarek, st. sekr. sąd. Dorota

Kurczewska, stażysta Adrianna Turek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 06.04.2018r., 16.05.2018r., 29.06.2018r., 27.07.2018 r.

sprawy:

E. S. z d. R.

c. K., G. z domu K.

ur. (...) w m. B.

oskarżonej o to, że:

w dniu 13 sierpnia 2017 roku w m. K., gm. K., pow.(...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. R. i S. R. wzięła udział w pobiciu Z. K. w ten sposób, że kilkakrotnie uderzyła pokrzywdzonego rękoma w okolice głowy i twarzy przez co naraziła go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 kk lub art. 157§1 kk i spowodowała u niego obrażenia ciała w postaci urazu głowy, stłuczenie tkanek miękkich w okolicy lewego oczodołu, rana tłuczona lewego łuku brwiowego, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia inny niż określony w art. 156§1 kk trwający nie dłużej niż 7 dni

tj. o czyn z art. 158 § 1 kk

M. R. z d. R.

c. K., G. z domu K.

ur. (...) w m. B.

oskarżonej o to, że:

w dniu 13 sierpnia 2017 roku w m. K., gm. K., pow. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. i S. R. wzięła udział w pobiciu Z. K. w ten sposób, że kilkakrotnie uderzyła pokrzywdzonego rękoma w okolice głowy i twarzy przez co naraziła go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 kk lub art. 157§1 kk i spowodowała u niego obrażenia ciała w postaci urazu głowy, stłuczenie tkanek miękkich w okolicy lewego oczodołu, rana tłuczona lewego łuku brwiowego, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia inny niż określony w art. 156§1 kk trwający nie dłużej niż 7 dni

tj. o czyn z art. 158 § 1 kk,

S. R.

s. K., G. z domu K.

ur. (...) w m. B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 sierpnia 2017 roku w m. K., gm. K., pow. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. R. i E. S. wziął udział w pobiciu Z. K. w ten sposób, że uderzył pokrzywdzonego w okolice głowy powodując jego upadek na ziemię co naraziło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 kk lub art. 157§1 kk i spowodowało u niego obrażenia ciała w postaci urazu głowy, stłuczenie tkanek miękkich w okolicy lewego oczodołu, rana tłuczona lewego łuku brwiowego, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia inny niż określony w art. 156§1 kk trwający nie dłużej niż 7 dni

tj. o czyn z art. 158 § 1 kk

1. **E. S.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu,
2. **M. R.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu,
3. **S. R.** w miejsce zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że: w dniu 13 sierpnia 2017 roku w m. K., gm. K., pow. (...), woj. (...) uderzył pokrzywdzonego Z. K. w głowę powodując jego upadek na ziemię co spowodowało u niego: uraz głowy z raną tłuczoną lewego łuku brwiowego oraz krótkotrwałą utratę przytomności, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, czym wyczerpał dyspozycję art. 157§2 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,
4. zasądza od oskarżonego S. R. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 220 (dwieście dwadzieścia) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych,
5. kosztami postępowania związanymi z oskarżeniem M. R. i E. S. obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 sierpnia 2017 r. Z. K. wyszedł ze swojego domu, mieszczącego się w K., przy ul. (...) i podszedł do bramy, gdzie zastał swoją matkę W. K.. Podczas jego rozmowy z w/w kobietą, podeszły do nich jego siostrzenice: E. S. i M. R., które zaczęły wyzywać swoją babkę i szarpać ją za ubranie. Pokrzywdzony odsunął W. K. od jej wnuczek, te jednak nie opuściły podwórka. Po chwili na teren tejże posesji przez płot przeskoczył S. R., który następnie wymachiwał rękoma w kierunku pokrzywdzonego, wyzwał go od cweli, po czym gdy Z. K. ruszył w stronę domu i odwrócił się do niego plecami, oskarżony uderzył go w tylną część głowy. Na skutek uderzenia Z. K. przewrócił się na podłogę wyłożone kostką brukową i uderzył w nią głową. Pokrzywdzony nie widział, czym został uderzony, w szczególności, czy gołą ręką, czy przy użyciu jakiegoś przedmiotu, i stracił przytomność.

Z. K. był wówczas pod wpływem alkoholu.

/zeznania świadków: Z. K. – k. 127 v. – 128 v. w zw. z k. 3, J. W. – k. 129 v. - 130 w zw. z k. 74 v./

Na skutek uderzenia w głowę i upadku na betonowe podłogę Z. K. doznał urazu głowy z raną tłuczoną lewego łuku brwiowego oraz krótkotrwałej utraty przytomności, które spowodowało rozstrój jego zdrowia na czas nie przekraczający 7 dni.

Następnie Z. K. ocknął się, oskarżonego, ani siostrzenic nie było przy nim, usiadł na murku i czekał na przyjazd pogotowia i policji.

Pokrzywdzony trafił do szpitala, gdzie dokonano zszycia łuku brwiowego, stwierdzono wstrząs mózgu. Z. K. przebywał w szpitalu 5 dni.

/zeznania świadków: Z. K. – k. k. 127 v. – 128 v. w zw. z k. 3, dokumentacja medyczna – k. 8, opinia – k. 32 – 33, notatka – k. 1/

Oskarżony S. R. urodził się w dniu (...), ma polskie obywatelstwo, zdobył wykształcenie podstawowe i nie ma żadnego wyuczonego zawodu, pracuje dorywczo i uzyskuje wynagrodzenie rzędu 2.800 złotych miesięcznie. Oskarżony jest kawalerem, ma na utrzymaniu narzeczoną i 3 miesięcznego syna; nie posiada majątku. S. R. jest zdrowy, nie leczył się nigdy: neurologicznie, psychiatrycznie, czy odwykowo i był dotychczas dwukrotnie karany za przestępstwa kradzieży.

/dane osobowo – poznawcze – k. 126 v., dane o karalności – k. 82 – 84, k.158 - 160/

Oskarżona M. R. urodziła się w dniu (...), ma polskie obywatelstwo, zdobyła wykształcenie zawodowe i zawód kucharza, nie pracuje pozostając na zasiłku dla bezrobotnych w kwocie 800 złotych i utrzymuje się także ze świadczenia „500+”. M. R. jest panną i ma dwoje dzieci. M. R. jest zdrowa, nie leczyła się nigdy neurologicznie, psychiatrycznie, czy odwykowo i nie była dotychczas karana.

/dane osobowo – poznawcze – k. 126 v., dane o karalności – k. 81, k. 148/

Oskarżona E. S. urodziła się w dniu (...), ma polskie obywatelstwo, zdobyła wykształcenie zawodowe i zawód fryzjera, nie pracuje pozostając na utrzymaniu męża. E. S. jest mężatką i nie ma nikogo na utrzymaniu. Oskarżona jest zdrowa, nie leczyła się nigdy neurologicznie, psychiatrycznie, czy odwykowo i nie była dotychczas karana.

/dane osobowo – poznawcze – k. 126 v., dane o karalności – k. 80, k. 149/

Oskarżeni nie przyznali się do dokonania zarzucanego im czynu i zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i sądowego odmówili składania wyjaśnień.

/wyjaśnienia oskarżonych: M. R. – k. 127 w zw. z k. 91, S. R. – k. 127 w zw. z k. 96, E. S. – k. 127 w zw. z k. 104, protokoły konfrontacji – k. 63 - 67/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgromadzone w sprawie dowody nie pozwoliły na dokonanie ustaleń, że w pobiciu Z. K. brały udział oskarżone. O ich bytności w miejscu i czasie zajścia świadczą co prawda zeznania Z. K. i J. W., ale żadne z nich nie widział, co one miały robić i o fakcie, że rzekomo brały udział w pobiciu miały świadczyć wiadomości uzyskane przez pokrzywdzonego od jego matki.

Tych jakże ogólnych informacji podanych przez pokrzywdzonego nie sposób przełożyć na konkretne ustalenia faktyczne, bowiem nie można ich zweryfikować w oparciu o pozostały, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Przede wszystkim jednak Z. K. podał, że w oparciu o informację od osób trzecich wiedział, że był bity i kopany przez oskarżone po całym ciele, podczas, gdy żadne obrażenia odnotowane w dokumentacji medycznej, czy w konsekwencji w opinii biegłego nie potwierdzają, że fakt taki miał miejsce, a nawet sam zainteresowany nie wskazał na choćby bolesność innych niż twarz części jego ciała. Z tych też względów należy uznać, że nie był on bity i kopany przez oskarżone, a zatem, że nie brały one udziału w jego pobiciu.

Jednocześnie Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: Z. K., które są konsekwentne, logiczne i korelują z dokumentacją medyczną i opinią biegłego, które także nie budziły żadnych wątpliwości.

Opinia została poprzedzona wszechstronną analizą relacji świadków i całokształtu dokumentacji medycznej, która także była wiarygodną, zważywszy, że natychmiast po zajściu Z. K. trafił do szpitala.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. W., które korelują z zeznaniami pokrzywdzonego, a z jego relacji jasno wynika, że S. R. używał obraźliwych słów, a także widział on u pokrzywdzonego rozciętą i zakrwawioną głowę. Jednocześnie świadek wskazał, że nie widział samej bójki, w tym nie spostrzegł, aby oskarżone kogoś biły, czy kopały.

Wyjaśnienia oskarżonego S. R. nie korelują z zeznaniami pokrzywdzonego ani z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i wobec powyższego nie zasługują na miano wiarygodnych.

Natomiast wyjaśnienia oskarżonej E. S. i M. R. nie stoją w opozycji do zgromadzonego w sprawie pozostałego materiału dowodowego, który nie potwierdza ich sprawstwa.

Zeznania świadka J. S. nie były przydatne do poczynienia jakichkolwiek ustaleń faktycznych, gdyż nie wiedział on nic w sprawie zajścia, choć potwierdził, że słyszał od teścia i teściowej – G. R., że miało miejsce pobicie i jakaś awantura ze Z. K..

Pozostali świadkowie, tj.: G. R., W. K., S. K., P. B., A. S. odmówili składania zeznań, przy czym S. K. i pokrzywdzony zmarli, w toku postępowania sądowego.

Nie budzi również wątpliwości zapis notatników służbowych, dane o karalności, a konfrontacja nie doprowadziła do rozwiania powstałych wątpliwości.

Z tych też względów Sąd uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że nie doszło do pobicia przez troje oskarżonych Z. K., a jedynie, że wyłącznie S. R. doprowadził do powstania rozstroju zdrowia trwającego mniej niż 7 dni, a swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 157 § 2 kk, bowiem w dniu 13 sierpnia 2017 r. w miejscowości K., gmina K., powiat (...), województwo (...) uderzył pokrzywdzonego w głowę powodując jego upadek na ziemię, co spowodowało u niego: uraz głowy z raną tłuczoną lewego łuku brwiowego oraz krótkotrwałą utratę przytomności.

Oskarżony był w chwili czynu dorosły, zdrowy, w pełni poczytalny. W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające lub ograniczające zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony z pełną świadomością i rozeznanie zaatakował Z. K., czym dopuścił się występku z art. 157 § 2 kk, mimo, że dysponował możliwością oceny swojego zachowania pod względem faktycznym i prawnym i w chwili dokonywania tego czynu znajdował się w takiej sytuacji motywacyjnej, że mógł zachować się zgodnie z normami prawa.

Oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, bo z zebranych dowodów wynikało, że nie było to zachowanie przypadkowe, lecz celowe, skierowane na wyrządzenie krzywdy pokrzywdzonemu. Przy umyślnych uszkodzeniach ciała przyjmuje się tzw. zamiar ogólny, który obejmuje faktycznie powstałe następstwa zadanych umyślnie obrażeń, zakłada się bowiem, że sprawca nie mógł mieć w świadomości dokładnego obrazu wszystkich następstw swego działania, gdyż nawet lekarzowi byłoby trudno taki obraz ustalić, ale działał on ze świadomością możliwości powstania daleko sięgającej krzywdy biorąc pod uwagę np. liczbę i siłę uderzeń. (por. wyrok SA w Katowicach z 23.01.1997r., I AKa 283/96, Prok. i Pr. 1998, Nr 5, poz. 19).

Stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy jest znaczny. Szkoda, którą swym działaniem oskarżony wyrządził była dość istotna, polegała na powstaniu obrażeń ciała, dotyczących głowy, czego następstwem był dość długi pobyt w szpitalu.

Ponadto oskarżony działał w celu wyrządzenia krzywdy i cierpień fizycznych pokrzywdzonemu, kierując się nieusprawiedliwioną żadnymi okolicznościami agresją.

Za przypisany czyn, Sąd wymierzył S. R. karę 3 miesięcy ograniczenia wolności, polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny.

Okolicznością przemawiającą na niekorzyść oskarżonego było działanie w zamiarze bezpośrednim i uprzednia karalność, natomiast na korzyść – fakt, że obrażenia nie były jednaka dość rozległe, a czas trwania ich następstw nie był długi.

Wymierzona kara została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i zdaniem Sądu, spełni swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na oskarżonego. Pozwoli zwłaszcza uzmysłwić oskarżonemu nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i nieuchronność poniesienia konsekwencji prawnych.

Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust.1 pkt 2 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r., Nr 49, poz.223 z późn. zm.) tytułem opłaty zasądzono od oskarżonego kwotę 60 złotych oraz tytułem pozostałych kosztów sądowych kwotę 220 złotych.

Sąd miała na względzie, że oskarżony jest młody, pracuje, uzyskuje regularne dochody, oceniając tym samym, że jest on w stanie ponieść koszty tego postępowania, bez uszczerbku dla utrzymania siebie i swojej rodziny.